

spørgsmålet om at få sænket lejeværdien stadig væk et ultimativt krav fra De Konservative, eller er det allerede gået med det krav, som det gik med kravet om, at man skulle have afskaffet efterlønnen? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide heroppefra.

Op for det andet er der angrebet på miljøministeren. Er det også et ultimativt krav i finanslovforhandlingerne, at der ikke må tages yderligere initiativer til at nedbringe forureningen fra erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er selvfølgelig af særlig interesse i dag at høre den konservative ordfører, for jeg har forstået, at både regeringen og De Konservative ønsker at lave det samme nummer som sidste år med hensyn til finansloven. Derfor har jeg bemærket, hvad der var af bemærkninger til finanslovforhandlingerne, og der var ærlig talt ikke særlig mange.

Jeg forstod på den konservative ordfører, at det eneste ultimative krav, De Konservative har, er, at der skal være balance på de offentlige finanser. Det er jo sådan set ikke så svært et krav at stille, i og med at det jo i højere grad er konjunkturerne end den konservative indsats, der giver mulighederne for at få balance på de offentlige finanser. Berlingske Tidende omtaler i dag offentliggørelsen af en rapport, der siger, at alene i de sidste 4 måneder er der sket en forbedring på ca. 7 mia. kr. på den offentlige balance, så derfor er det jo konjunkturbestemt i langt højere grad, end hvad De Konservative ellers finder frem til.

Jeg vil også godt i forlængelse af hr. Frank Aaens spørgsmål have en præcisering fra De Konservative: Er det stadig væk sådan, at lejeværdinedsættelse er et ultimativt krav fra Det Konservative Folkeparti, hvis der skal laves et forlig med regeringen om finansloven?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Når man lyttede til fru Anne Birgitte Lundholt, blev der brugt nogle ret stærke udtryk i forbindelse med lejeværdien. Fru Anne Birgitte Lundholt omtalte boligejere, der flås. Det må anses for at være noget, der er ubehageligt. Fru Anne Birgitte Lundholt talte om en misundesskat. Må jeg ikke godt gøre opmærksom på, at efter en rapport fra Økonomiministeriet i slutningen af september er det sådan, at folk, der har haft

egen bolig, har haft en stigning i den disponible realindkomst på 34 pct. De, der har lejet bolig, har haft en på 19 pct. Er det et udtryk for at blive voldsomt flået? I så fald vil jeg rent personligt egentlig godt flås. Det må være behageligt.

Så jeg vil godt spørge, om det er sådan, at De Konservative i lighed med, hvad hr. Hans Engell udtalte sidste weekend til Jyllands-Posten, stiller det her som et ultimativt krav. Eller er De Konservative på tilbageset? Var det noget, man kom til at sige, som ikke var alvorligt ment, og som kan forhandles? Det synes jeg vi har brug for at få svar på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ligesom hr. Villy Søvnald er jeg også faldet over fru Anne Birgitte Lundholts udtalelser om, at boligejerne ikke måtte flås af nye skattebyrder. Først bemærker man jo den omhyggelige interesse for lejerne. De nævnes nemlig ikke. De må åbenbart gerne blive flået. Men det, som først og fremmest springer én i øjnene, er, at det er sådan en sædvanlig flokskel. Det er muligt, at fru Anne Birgitte Lundholt kan slippe af sted med det i konservative søndagsgudstjenester for de troende.

Men realiteten er en ganske anden, og jeg synes, det ville klæde De Konservative – i hvert fald inden finanslovforhandlingerne – at kigge en smule på tallene. Hvis man ser på, hvordan det forventede provenu af beskatningen af overskud på boliger udvikler sig i 1997, så falder det i forhold til 1996. Derudover skulle jeg hilse og sige, at det er ca. 25 pct. mindre, end da fru Anne Birgitte Lundholts parti forlod regeringen i 1992, samtidig med at ejendomsværdierne stiger med 25 pct. Er det at blive flået?

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Folketinget opfordrer sundhedsministeren til sammen med Amdrårdsforeningen og sygehuskommunerne at sikre en hurtigere afvikling af ventelisterne ved hospitalerne samt en generel effektivisering af sundhedssektoren med henblik på en bedring af patienternes behandling.«

Det var det, der blev vedtaget i 1987. Det var Fremskridtspartiets dagsorden, og den blev vedtaget af Det Konservative Folkeparti, Venstre, CD, Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti. Så var der nogle – bl.a. Socialdemokratiet og SF – der undlod at stemme. Det var altså i 1987, og jeg understreger dette årstal, for vi har